
FESTENI
tisztaszívvel

KONKOLY GYULA
68 – 78

KONDOR ATTILA
Szabadságtapasztalat

LAJTA GÁBOR
Az ajtón túl (Festmények 1985 – 2019)

SZOTYORY LÁSZLÓ
A vágy titokzatos tárgyai

Kondor Attila

Szabadságtapasztalat | Experiencing Freedom

FESTENI
tisztaszívvel

Kondor Attila

Szabadságtapasztalat
Experiencing Freedom

KONDOR ATTILA: SZABADSÁGTAPASZTALAT

Grafikákból, festményekből és animációs filmekből állt össze az a nagyszabású műegyüttes, amelyen keresztül bemutatjuk Kondor Attilának az utóbbi évtizedben készült munkáit. A válogatás a még csak negyvenes éveiben járó, ám már most jelentős életművet maga mögött tudó alkotó esetében egyszerre volt nehéz és könnyű. Nehéz, mert az ember – a kurátor is, nem csak a művész – kénytelen lemondani sok olyan fontos műről, ami közel áll hozzá, és (viszonylag) könnyű, mert a körülbelül húsz évet felölelő eddigi életmű, noha többféle tematika és program mentén áll össze, stílusában, gondolatiságában mégis egységes egészt alkot. A művész pályája során elmélyülten foglalkozik a képzőművészetnek gondolati hátteret nyújtó filozófiai-esztétikai alapkérdésekkel, a festészetet és a szellemtörténetet izgató témák, teóriák manifesztálódnak a vásznon, grafikai lapokon és az újabb években animációs filmjeiben is. Platón, Plótinosz, Kierkegaard, Wittgenstein, Benedetto Croce vagy Georges Didi-Huberman egyetemes kérdésselvetései éppúgy inspiráló forrásai ezeknek a műveknek, mint a hindu filozófia és a saját létélmények, elmélkedések a látható és megfoghatatlan dolgokról, az emberi alkotás, a művészet szerepéről, festő és befogadó viszonyáról. Nagy vállalásnak tűnik ez a 21. században – Kondor azonban pályakezdése óta rendkívüli alázattal és valódi kíváncsisággal keres egy korok és stílusok felett álló eszményképet, amellyel nagyon érzéki, szenzitív módon tudja közvetíteni az ideáit. Korábbi önálló kiállításainak címei is mutatják azt a komolyan vett elméleti felkészültséget, amely a különböző festményciklusai születését inspirálták: *Parmenidész-töredékek*, *Tudat és lét*, *Splendor Solis*, *Ontogenesis – A figyelem útjai*, *Részesülés a létben – Ontogenesis II*.

ATTILA KONDOR: FREEDOM EXPERIENCE

This grand exhibition showcasing the past decade of Attila Kondor's work consists of graphic art, paintings and animations. Selecting works by this artist, who already has an impressive oeuvre despite still only being in his forties, was both difficult and easy at the same time. Difficult because the curator has to do without many important pieces that are close to her heart; but (relatively) easy because despite encompassing various different themes and projects, the wealth of pictures in his oeuvre to date, spanning some twenty years, nevertheless constitute a unified whole in terms of their style and the ideas that they convey.

Throughout his career, the artist has explored in depth the fundamental philosophical and aesthetic issues underpinning visual art. The themes and theories that inspire painting and ghost stories alike are manifest on the canvases, graphic sheets and, in more recent years, in the frames of his animated films. The universal hypotheses of Plato, Plotinus, Kierkegaard, Wittgenstein, Benedetto Croce or Georges Didi-Huberman are just as rich sources of inspiration for these works as Hindu philosophy and his own theories of existence and ruminations on the visible and the intangible, the role of art, the relationship between the painter and the viewer. This may seem like an ambitious undertaking in the 21st century; but Kondor shows exceptional humility and genuine curiosity in his search for an ideal, that stands above individual eras and styles, with which he is able to convey his ideas in a highly sensual, sensitive manner. The titles of his earlier solo exhibitions also display this seriously taken theoretical tension, which inspired his various painting cycles: Parmenides Fragments, Consciousness and Being,

Legtöbb művén a múlt emlékeinek tiszteletét érezhetjük, de mindezt átszűri a saját tapasztalatain. Ezért lehet, hogy miközben felismerni vélünk épületeket – a római Pantheon kazettás kupoláját a napfényt beengedő oculussal, reneszánsz kerteket, intarziás kőpadlózatot, templomi fedélszéket –, azok csak vizuális motívumok, sohasem a valós dolgok valós térben lévő leképezései. Vannak jellegzetes motívumok, amelyek egy-egy alkotói korszakát uralják, de némelyikük akár évekkel később is vissza-visszatér, más kontextusban. Ilyenek az antikvitást őrző klasszikus szoboralakok, timpanonos oromzatok, lépcsők, fodrozódó vízfelületek és az abban megjelenő tükörképek, a kőpadlózat ornamentikája (amely szakrális vagy világi térben egyaránt megjelenhet, de a reneszánsz vagy barokk kertek felülnézetét is mutathatja), hegyvonulat sziluettje és a nagyvárosok képét uraló lakótelepi házak geometrikus tömbje. A festményeket általában egy-egy visszafogott, már-már monokrómba hajló színválasztás jellemzi: a tájképek kékes, zöldes, a könyvtáros sorozat meleg sárgás-barnás tónust kap, s emellett még befedi őket egy leheletfinom sfumato-réteg, ami álmyszerű, emlékképszerű hatást kelt. A tekintetet vonzó főmotívumokat sokszor úgy emeli ki, hogy a formát nem megfesti,

Splendor Solis, *Ontogenesis – The Paths of Attention*, *The Experience of Being – Ontogenesis II*.

In most of his works we can sense his reverence for the memories of the past, but everything is filtered through his own experiences. This is why, while buildings can be recognised – the panelled cupola of the Pantheon in Rome, with the oculus letting in sunlight – these are only visual motifs, never the mapping of real things in real space. There are characteristic motifs that dominate a given period, but some may also recur in other contexts. Examples of these are the classic statue figures retaining their antiquity, tympanum gables, stairs, swirling water surfaces and the reflections appearing in them, stone floor ornamentation (which may appear in a sacred or worldly space, but can also show a renaissance or baroque garden from overhead), the silhouette of a mountain range, or the geometric mass of the housing blocks dominating the cityscape of a large town. The paintings usually feature a restrained choice of colours, tending towards the monochromatic: The landscapes receive a blueish, greenish tint, and the library series a warm yellowish-brownish tone, and they are also covered with a wispily thin sfumato layer, which creates a dreamy, memory-like effect. He often highlights the eye-catching

A figyelem útjai II, 2015

hanem éppenhogy üresen hagyja, ezáltal szinte világít, a képek fényforrásként szolgálnak, egyszersmind a tárgyakon túlmutató kimondhatatlan lényegét is megjelenítik; ezek lehetnek vízen lebegő pavilonok, szobrok, vagy az azonos motívumok sorában egyetlen elem, ablak, vagy ajtó a folyosó végén. A „hiányokkal” operáló képek sorában a könyvtár ciklus mintegy összegzője a metódusnak, látványos és szimbolikus megtestesítője a tudás tárházának, mindannak, amit az emberiség az évezredek folyamán felhalmozott. Szemet gyönyörködtető a mives

main motifs by not painting the form, but leaving it empty, so that it almost shines, serving as the painting's source of light while revealing the unspoken essence that transcends the objects themselves; these might be the floating pavilions and statues, or a single element in a series of identical motifs, a window or a door at the end of a corridor. Among the pictures that work with "absences", the library cycle is a summation of this method, a spectacular and symbolic embodiment of the store of knowledge, everything that humankind has accumulated

kötésű könyvek közül vakítóan kivillanó egy-egy kötet és a polcok nélküli sorok misztikus lebegése.

A távolba vesző utak, az enyészpontba vezető lépcsők, a nyitott ajtók, a neutrális térben vagy a vízen lebegő építészeti elemek nem pusztán esztétikai megfontolásból elemei egy adott kompozíciónak: Kondor megpróbálja végigvezetni a nézőt az alkotás folyamatán, kapcsolódást teremt az alkotó és a befogadó között. Ami a mű létrehozójának a gondolat megszületésétől a kép elkészültéig tartó hosszú periódus lezárása – hetek, hónapok, de akár évekig tartó folyamat –, azt a néző egy pillanat alatt aperciálja, és ez a legtöbb esetben eldönti a viszonyát a látott műhöz. Ha első pillantásra megragadja, akkor kezdődhet egy korlátlan ideig tartó befogadási, megértési folyamat; ellenkező esetben a művész munkája abban az időpillanatban érdektelenné válik számára. A figyelem útjai néző és alkotó részéről két ellentétes irányból, de ugyanoda tartanak, és ideális esetben ugyanott találkoznak. Ez az attitűd minden művész számára fontos, még ha nem is mondja ki – ám Kondort kifejezetten foglalkoztatja, hogyan tudja átadni azokat a gondolatokat, érzeteket, amelyek a művek elkészítése során végbementek benne.

A kompozíciók egy része olykor szigorúan szimmetrikus, szívesen alkalmaz erőteljes rövidüléseket, alul- vagy felülnézeti perspektívát.

over the millennia. The occasional volume shining dazzlingly between the exquisitely bound books, and the mystical levitation of the rows that lack shelves, is enchanting.

The roads stretching into the distance, the stairs leading to the vanishing point, the open doors, the architectural features floating in neutral space or on water, are not only included in a given composition for mere aesthetic reasons: Kondor tries to lead the viewer through the process of creation, forging a connection between the artist and the audience. What is for the creator of the work the culmination of a long chain of events – lasting weeks, months or even years – from the spark of inspiration to completion of the picture, is perceived by the viewer in a moment, and in most cases this is what determines his or her relationship with the work. If the viewer is captivated by that first glance, an indefinite process of exploration and discovery can begin; if not, the work of the artist holds no further interest for its observer at that moment in time. The paths of attention of the viewer and the artist start from opposite directions, but lead towards the same place, and ideally that is also where they meet. This attitude is important for every artist, even if he or she does not openly declare it. Kondor, however, concerns himself explicitly with how to communicate the thoughts and feelings that he experienced during the process of creating the works.

Kert, 2018

A magasból való szemlélődés, a távlatok által érzékelt kitágult világ fizikai valósága hídát képez legbensőbb érzéseinkhez, hozzásegít ahhoz a lelkiállapothoz, hogy elménkkel is felülemelkedjünk a külvilág köznapi dolgain, s képzeletünkkel, fantáziánkkal, emlékképeinkkel töltődünk fel. A szórakozás, kikapcsolódás, új impulzusok keresése, a külső és belső utazások mind annak a szabadságkeresésnek a módjai, amelyek Kondor Attilát is folyamatosan motiválják s terelik a grafikától a festészet felé. Mindezek a tradicionális műformák az animációs filmjeiben kapnak új réteget, értelmezési lehetőséget egy nagyszabású installáció keretében a Műcsarnok klasszicista tereiben. Ahogyan a képeken, úgy festményfilmjeiben sincsenek szereplők, ami lehetőséget teremt a nézőnek, hogy ő maga váljon a mű aktív részesevé. Köznapi terek látványából kiindulva vezetik a filmek a nézőt jelentésekben gazdag, emlékeket felidéző, imaginatív terekhez: mitológiai, filozófiai és művészeti motívumok sorjáznak a filmkockákon, a szervesen hozzásimuló zenei aláfestés pedig még varázslatosabbá teszi az élményt. A dinamikus befogadás során keletkező „belső történetek” így egyfajta intellektuális és spirituális, érzéki történetté állnak össze a három teremben, amelyek el is különülnek egymástól és reflektálnak is egymásra (*Szabadságtapasztalat, A jelenlét kertjei, Belső könyvtár*). Problémáktól terhelt hétköznapi életünk mellett mindannyiunknak szüksége van arra a nyugalomra, harmóniára, amely e művekből árad – meritkezzünk meg benne!

Some of the compositions are strictly symmetrical, and willingly make use of forceful abbreviations and underneath or overhead views. Watching from above, the sense of expanded physical reality induced by the distances forms a bridge with our innermost feelings, helping us to achieve the mental state that allows our minds to transcend the everyday objects of the outside world, and become charged up with ideas, imagination and memories. Recreation, leisure, the search for new impulses, the external and internal journeys, are all ways of looking for freedom that also perpetually motivate Attila Kondor, prompting his shift from graphics to painting. In his animated films, these traditional artforms receive a new layer as well as the opportunity for interpretation as a large-scale installation in the Neoclassical exhibition spaces of Kunsthalle Budapest. Like his pictures, his animated paintings feature no characters, thus allowing the viewers themselves to become an active part of the work. Starting with views of everyday spaces, the films lead the watcher into meaning-rich and memory-invoking spaces of the imagination: The film frames are filled with mythological, philosophical and artistic motifs, while the seamlessly blended background music makes the experience even more enchanting. The “inner stories” generated during the dynamic process of discovering and exploring the work thus combine into a form of intellectual and spiritual, sensual story in the three rooms, all of which are separate from, and reflect upon each other (Experiencing Freedom, The Gardens of Presence, Inner Library). Amidst all the challenges of our everyday lives, we all have a need for the tranquillity and harmony exuded by these works – immerse yourself in it!

Marianna Mayer - Curator

Mayer Marianna - a kiállítás kurátora

Smrcz Ádám - filozófus

FIGYELEMFILOZÓFIA – AVAGY A FIGYELEM KIMŰVELÉSE KONDOR ATTILA MUNKÁIBAN

1. Figyelem

Aligha vitatható, hogy a figyelem kiművelésének programja képezi Kondor Attila ars poeticájának egyik sarkalatos pontját, amit pedig mi sem bizonyít jobban, mint hogy maga a szófordulat is Kondortól származik.¹ De mit is értsünk ez alatt? Kondor szerint ahhoz, hogy egy adott kép szemlélése során szerzett belátásaink „ne vesszenek el, meg kell erősíteni, el kell mélyíteni őket”.² Vagyis egy festmény által gyakorolt hatás időtartama nem korlátozódhat az adott festmény szemlélésének időtartamára, hanem a képnek a képtárból kilépve is nyomot kell hagynia a befogadóban. Figyeljük meg azonban, hogy Kondor nem elsősorban a képek hatásgyakorló képességéről (arról a bizonyos *je ne sais quoi*-ról) beszél e helyen, hanem sokkal inkább a néző, a befogadó vállára nehezedő feladatok érdeklik: belátásainkat „meg kell erősíteni, el kell mélyíteni”! Kép és befogadó interakciójának sikeressége tehát azonos mértékben múlik a képen és annak szemlélőjén.

Ez az a pont azonban, ahol a legtöbb alkotó megpihen, és magára hagyja művének befogadját: ki-ki értelmezza úgy az adott alkotást, ahogyan előzőleg rögzült diszpozíciói, gondolatársításai megkövetelik azt tőle. Kondor ezzel szemben egyfajta *manudictiot*, kézen fogva vezetést is

1 Kondor Attila: *A figyelem útjai*. Budapest, 2017. 40–44.
2 uo, 40.

Ádám Smrcz - filozófus

THE PHILOSOPHY OF ATTENTION – OR THE EDUCATION OF ATTENTION IN ATTILA KONDOR’S WORKS

1. Attention

It is unquestionably the aim to educate one’s attention what constitutes a crucial point in Attila Kondor’s ars poetica, and this is also proved by the fact, that the phrasing itself is also Kondor’s invention¹. But what do we mean by that? According to Kondor, in order to retain what we have learned during the contemplation of an image, this new knowledge „has to be consolidated and has to be deepened²”. All this means that the duration of the effect evoked by the image should not be confined merely to the duration of its contemplation, but it should leave a trace in the viewer long after leaving the gallery. It should be noted, however, that what Kondor speaks about is not principally the capacity of images by which they can evoke an effect (that so-called je ne sais quoi), but he is much more interested in what role the viewers play in the process: what we have learned „has to be consolidated and has to be deepened”! The outcome of the interaction between image and its viewer, hence, largely depends on the viewer’s preexisting dispositions. However, this is the point where most creators take a rest, and leave the viewers to themselves: one should interpret a given work of art as this interpretation is predisposed by his or her dispositions. In contrast,

1 Kondor Attila, *A figyelem útjai - The Paths of Attention*. Budapest, 2017, 42.
2 Kondor Attila, *A figyelem útjai – The Paths of Attention*. Budapest, 2017, 43.

Aszklepion 2017. olaj, vászon 70 x 200 cm

igyekszik nyújtani: munkái nem csupán azokat a tárgyakat (egy kertet, egy lépcsősort, egy könyvtárat vagy más egyebet) mutatják fel, melyek első pillantásra tudatossá válnak a szemlélőben, hanem annak rejtettebb módját is, ahogy ezek a tárgyak a szemlélő számára leginkább befogadhatóvá válhatnak: míg festményein a kép perspektivikus terébe mutató egyenesek – nyilvánvaló képzavarral élve – vezetnek kézen fogva a néző figyelmét, addig filmjeiben az utóbbi mellett a kamera mozgása is segíti a szemlélő eligazodását.

2. Filozófia

Kondor képeiben tehát legalább annyira jelen van a figyelem vezetésének vagy kiművelésének szándéka, mint az első ránézésre nyilvánvaló témái, a vissza-visszatérő templomok, szökőkutak vagy oszlopsorok. A fentiek közül mégis az első az, úgy vélem, ami Kondor munkáit leginkább filozófiává teszi.

Magyarázatra szorul azonban, hogy mit értünk e helyen filozófia alatt, az utóbbinak ugyanis köztudottan nincs (és talán soha nem is volt) konszenzuálisan elfogadott meghatározása. Tarthatnánk akár egy hosszas seregszemlét is ezen definíciók soraiban, de talán célravezetőbb, ha ehelyett a filozófia Kondor által is sokszor hivatkozott meghatározásából indulunk ki: ennek értelmében ugyanis a filozófia nem más, mint lelki gyakorlatok (*exercices spirituels*) összessége. Az elgondolás eredetileg Pierre Hadot-tól származik, aki szerint „[a]z antikok a filozófiát lelki gyakorlatnak tekintették”,³ és aki szerint a filozófia művelése ma

3 Pierre Hadot 59

Kondor is eager to provide a kind of manuductio or guidance by the hand as well: his works do not represent merely those objects, of which the viewer immediately become conscious (a garden, some stairs, a library etc.), but also the hidden means, by which these objects can become perceptible in the easiest way: while in his paintings, these are the lines pointing towards the perspectivic space of the image which guide the attention of the viewer – so to say – by the hand, in his films, the movements of the camera also help the contemplator find his or her way.

2. Philosophy

Hence, in Kondor’s images, the aim to educate the viewer’s attention is equally present as his clearly visible themes, the ever-recurring temples, wells or columnades. However, in my opinion, it is the first feature, that makes Kondor’s works philosophical in the first place.

But the term, philosophy requires some explanation first, since it is well-known, that it lacks (and maybe have always lacked) any consensual definition. We could make a lengthy enumeration of the various ways it has been defined, but it seems to be more practical to use that very definition which was frequently endorsed by Kondor in his writings as well: according to this position, philosophy is nothing else than the sum of spiritual exercises (exercices spirituels). This view originates from Pierre Hadot, according to whom „in antiquity, philosophy was regarded as a spiritual exercise”³ and consequently, the practice of philosophy should not be confined to epistemic activities, but it should

3 Pierre Hadot, *Exercices Spirituels et Philosophie Antique*. Édition Albin Michel, 2005. 65.

sem pusztán megismerőtevékenység kellene hogy legyen, hanem egy olyan folyamat, melynek során a filozófiát művelő egyének átforgalmazzák saját életüket. Ez volna tulajdonképpen a *bölcsességszerető* avagy *filozófusi* életvitel, melynek során a filozófiai szemlélődés (*theoria* vagy *contemplatio*) képes lehet hatást gyakorolni mindennapi életvitelünkre. Kondor tehát Hadot nyomdokain halad, amikor a szemlélődést nem öncélú tevékenységként fogja fel, hanem olyan folyamatként, melynek során alkalom nyílik a figyelem kiművelésére. A probléma az csupán, hogy időközben többekben is kételyek merültek fel Hadot filozófia-meghatározásának helyességével kapcsolatban.⁴ Ha ugyanis a filozófiát egy az egyben azonosítjuk lelki gyakorlatok elvégzésével, akkor a filozófia tetszőleges belátások bevéését, habituációját jelentené csupán. A filozófia azonban – mondják Hadot kritikussai – soha nem eléged(het)ett meg ennyivel, hanem kezkeskednie kellett a bevéendő belátások igaz mivolta mellett arról is, hogy az adott belátást ne csak szolgálai módon fogadjuk el igaznak, hanem ténylegesen lássuk is be azok igaz mivoltát. A filozófia tehát nem eléged(het)ett meg azzal, hogy a filozófiát művelő egyéneknek csak a viselkedését változtassa meg (például azáltal, hogy képessé teszi őket a lelki zavarok elkerülése vagy az érzelemmentesség elérésére), hanem a filozófiát gyakorló egyének gondolkodását, kognitív stílusát is oly módon kellett átalakítania, hogy az bizonyos belátások megtételére alkalmassá váljon. A filozófia mindennek értelmében kezdetől fogva több kellett hogy legyen lelki gyakorlatok összességénél, jóllehet a lelki gyakorlatok részét képezhették a filozófiának.

also encompass a process, during which the practitioners of philosophy transform their lives. This is what could be labeled as wisdom-loving of philosophical way of life, during which philosophical contemplation (theoria or contemplatio) can affect one's everyday lifestyle. Kondor is, hence, following Hadot's footsteps when denying that contemplation was an end in itself, and also when he regards it rather as a process, during which one is given the opportunity for the education of his or her attention. The problem is, that ever since Hadot, concerns have seen the light of day concerning his definition of philosophy⁴. If philosophy is entirely identified with the practice of spiritual exercises, then philosophy would only mean the mental inscription or habituation of instructions of arbitrary nature. But philosophy – say some of Hadot's critiques – could never and still cannot content itself with this definition, since it has to guarantee both the truth value of mental contents to be inscribed, and that the practitioners of philosophy should not inscribe anything passively, but should actually accept the truthfulness of the given content. Philosophy could not content with modifying the behaviour of its practitioners (by, for instance, making them capable of avoiding mental disturbances, or achieving apatheia), but it had to alter the practitioners' way of thinking or cognitive style so that they would become capable of making certain judgements by themselves. As a consequence, ever since its beginnings, philosophy had to be more than the mere sum of spiritual exercises, notwithstanding spiritual exercises might have constituted a part of it.

3. Figyelemfilozófia

A kérdés az, hogy a Hadot filozófia-meghatározásával szemben felhozott ellenérvek érvényesek-e Kondorral szemben is. Véleményem szerint nem, és éppen ez teszi alkotásait filozófiai szempontból izgalmassá. Kondor ugyanis nem egy jól körülhatárolható üzenetet kíván tolmácsolni a képeivel, hanem éppen arra kínál alkalmat a néző számára, hogy figyelve kiművelése révén gondolkodásának bevett struktúrái megváltozzanak. Úgy is mondhatnánk, hogy a festő kezében meglévő mesterségbeli tudás (*ars* vagy *tekhné*) a befogadóban életművészetként (*ars vitae* vagy *tekhné tou biou*) jelentkezik, feltéve, ha a kép és a befogadó közötti interakció sikeres. A fenti folyamat az, amit nevezhetnénk akár „figyelemfilozófiának” is. Ilyen nevű diszciplína ugyan – tudomásom szerint – nem létezik, de ha létezne, biztosan nem folyóiratcikkekben vagy monográfiákban volna fellelhető: hogyan is volna képes tudniillik egy írásos értekezés (ami a filozófia szokványos, ámde közel sem kizárólagos médiuma) elvont maximák segítségével közvetíteni mindazon gyakorlati tudást, ami egy-egy kép teréből megmutatkozik? Ahogy pedig az sem lehetett véletlen, hogy Szókratész tartózkodott bárminek a papírra vetésétől, hogy az antik cinikusok „pantomimfilozófiát”⁵ műveltek, hogy Nietzsche rendszeralkotás helyett aforizmákat írt, és a sort még folytathatnánk, úgy Kondor „figyelemfilozófiája” esetében sem szabad azt gondolnunk, hogy a tartalom és a forma ezen – filozófiai szempontból talán – szokatlan párosítása valóban esetleges volna.

3. Philosophy of Attention

The question remains, whether the criticisms directed at Hadot's definition of philosophy could be equally directed at Kondor as well. In my opinion, they could not, and this is the very aspect which makes Kondor's works inspiring from a philosophical point of view. The reason is, that it is not a well-defined message what Kondor aims to convey via his images, but he rather intends to provide the viewers with an opportunity to alter their ways of thinking by having undertaken the education of their attention. We could also say, that the technical skills inherent in the painter's hands (the so-called ars or tekhné) are transformed into an art of life (ars vitae or tekhne tou biou) in the viewer, provided that the interaction between image and its viewer is successful. The process outlined above is what we could equally call „the philosophy of attention”. As to my knowledge, no such discipline exists so far, but even if it did, its habitat would certainly be other than journal articles or monographs: how could a written treatise (which is a traditional, but not the least exclusive medium of philosophy) convey any practical knowledge via abstract maxims similar to those inherent in the space of an image? And as one should not think that Socrates' peculiar abstinence from writing, that the ancient Cynics' „pantomime philosophy”⁵ or Nietzsche's aphoristic style etc. were accidental, one should not think that the – maybe unusual – relationship between form and content is merely accidental in Kondor's „philosophy of attention” either.

Aszklepion 2017. olaj, vászon 70 x 200 cm

⁴ Martha Nussbaum: *The Therapy of Desire*, Princeton University Press, 2009; John Sellars: *The Art of Living*, Bristol Classical Press, 2nd edition, 2009

⁴ Martha Nussbaum, *The Therapy of Desire*. Princeton University Press, 1996. 102-139; John Sellars, *The Art of Living – The Stoics on the Nature and Function of Philosophy*. Bristol Classical Press 2003. 115-123.

⁵ Sloterdijk

⁵ Peter Sloterdijk, *The Critique of Cynical Reason*. University of Minnesota Press, 2001. 162.

Numen I., 2012

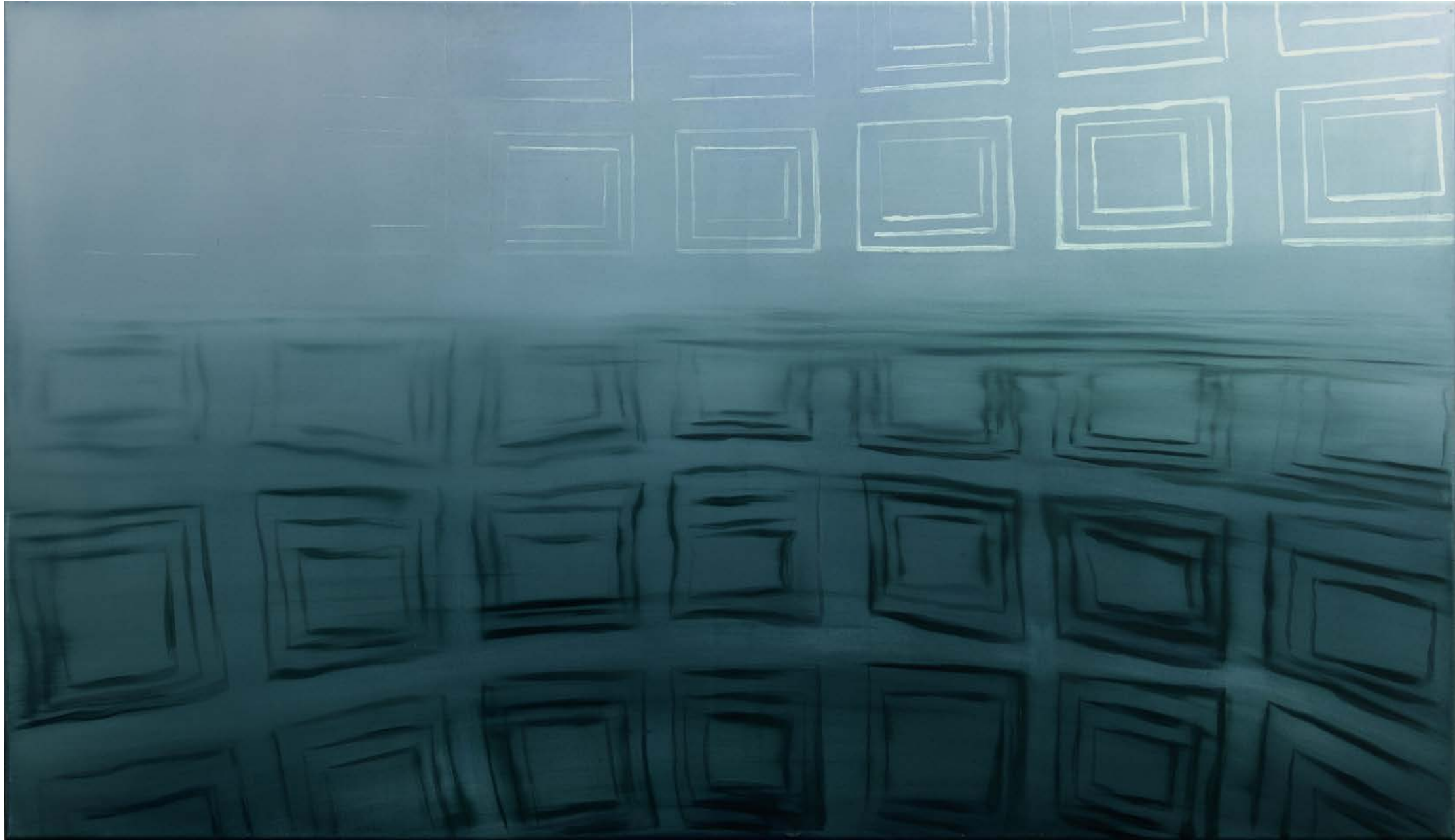

A figyelem útjai II., 2013

Feltétlenség, 2011

Transcendere, 2016

Feltétlenség II., 2013

Barlanghasonlat, 2011

Feltétlenség I., 2013

Initiatio, 2011

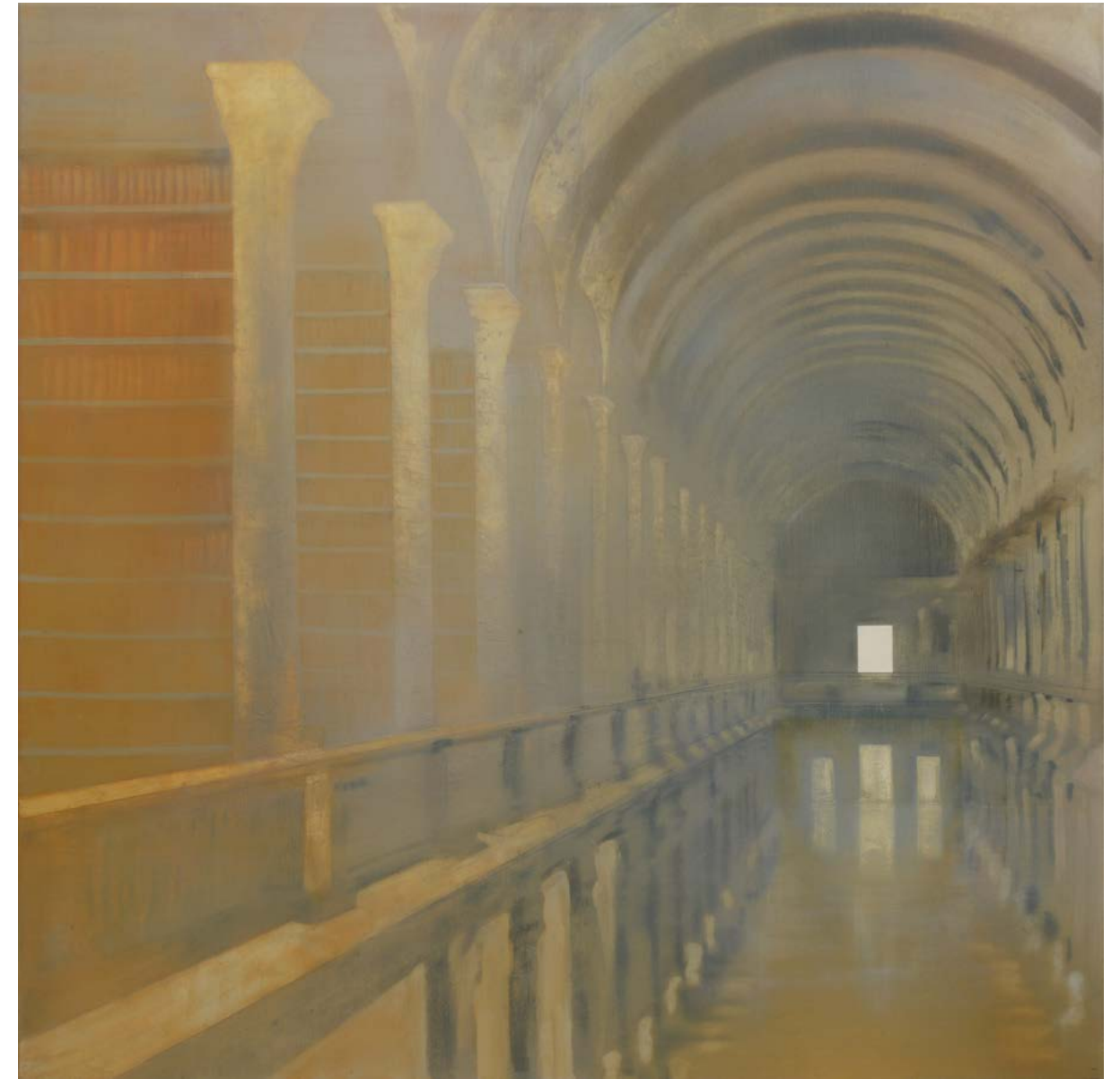
Kert, 2016

Végtelen könyvtár, 2014

Végtelen könyvtár II., 2014

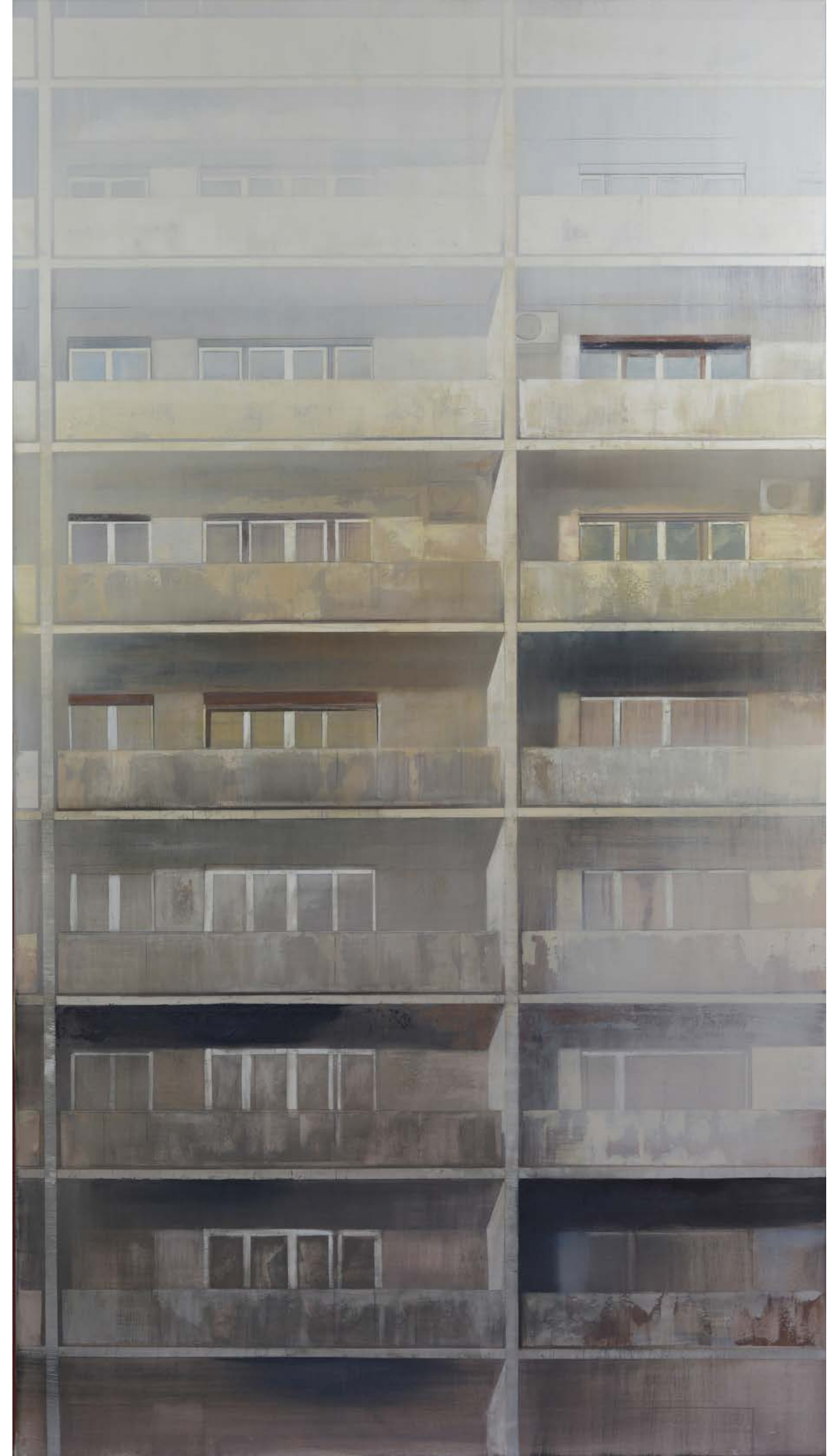
Ontogenezis, 2015-2017

Részesülés a létben III., 2016

A figyelem útjai I., 2013

Magasból épülő város II., 2016

Kondor Attila - képzőművész

SZABADSÁGTAPASZTALAT

Háromcsatornás film-installáció

A Szabadságtapasztalat című háromcsatornás animációsfilm-installáció közös gondolati ívet alkot, így a három vetítés együttese egyetlen munkának tekinthető. Ugyanakkor a három terem tagoltsága nem engedi az egybefüggő installációt, mint az *Ontogenezis – Részesülés a létben* című, 2015-ös munkám esetében, amikor a Kiscelli Múzeum monumentális templomterében a három csatornáról vetített filmek az egyetlen térben közvetlenül reflektálhattak egymásra. Jelen esetben mindegyik animációnak önmagában is meg kell állnia. Ennek hangsúlyozása miatt a három munkának külön-külön is adtam címet, amelyek utalnak a kiállításban elfoglalt helyükre, szerepükre.

A három, szereplő nélküli animáció köznapit teremt látványából kiindulva, filozófiai, mitológiai és művészeti motívumokat megnyitva mentális és imaginatív terekhez vezet a nézőt. A szereplők hiánya lehetővé teszi, hogy maga a néző váljon a mű aktív szereplőjévé; a dinamikus befogadás során keletkező „belső történések” így egyfajta intellektuális és spirituális történetté állhatnak össze.

I. Műteremváros

Az első teremben vetített animáció keretét egy műterem-szcéna adja, ahová különféle nagyvárosi terek bejárása után mindig visszatérünk. A műteremlakás képzeletbeli szintézise az eddigi életem folyamán használt alkotótereknek, lakásoknak. A városi szcénák modern és későmodern környezetének megalkotása során elsősorban Budapest épületeiből indultam ki, de általánosabb értelemben ideális és utópisztikus várostervek és teóriák megvalósulására reflektálok. A festményanimációs eszközökkel ábrázolt műterem és a városi

Attila Kondor - képzőművész

EXPERIENCING FREEDOM

Three-channel-film installation

The pieces of the three-channel-film installation, Experiencing Freedom together form one common line of thought, and their combined screening make up one single work. However, by separating the pieces into three different rooms, the installation ceases to be contiguous, which differentiates this present work from my 2015-installation, Ontogenesis – Participation in Being, when the pieces of a three-channel-film were directly reflecting on each other in the monumental space of the Kiscelli Museum. Now each animation plays an individual role. In order to emphasize this new feature, I gave each piece a distinct title, which may illuminate its particular place and role in the exhibition.

The three animations, with no human characters in them, all guide the viewer from common spaces towards mental and imaginative ones by evoking motives from philosophy and different mythologies. The lack of human characters provide the viewer with an opportunity to become an active participant of the work; as a consequence, his or her newly acquired „inner events” can be transformed into a narrative, both intellectual and spiritual, during this active perception.

I. The Studio city

In the first room, a studio scene provides the frame for the narrative of the animation, a studio, where the camera returns over and over again after having wandered around in different urban spaces. The studio in the film is a synthesis of different workshops and flats that I have used during my life. When elaborating on the film's late modern urban scenes, my initial point was Budapest with its buildings, but in a broader sense, I also reflected on ideal or utopian city plans and theo

Imaginato, 2010

Háromcsatornás film-installáció

A Szabadságtapasztalat című háromcsatornás animációsfilm-installáció közös gondolati ívet alkot, így a három vetítés együttese egyetlen munkának tekinthető. Ugyanakkor a három terem tagoltsága nem engedi az egybefüggő installációt, mint az *Ontogenezis – Részesülés a létben* című, 2015-ös munkám esetében, amikor a Kiscelli Múzeum monumentális templomterében a három csatornáról vetített filmek az egyetlen térben közvetlenül reflektálhattak egymásra. Jelen esetben mindegyik animációnak önmagában is meg kell állnia. Ennek hangsúlyozása miatt a három munkának külön-külön is adtam címet, amelyek utalnak a kiállításban elfoglalt helyükre, szerepükre.

A három, szereplő nélküli animáció köznapi terek látványából kiindulva, filozófiai, mitológiai és művészeti motívumokat megnyitva mentális és imaginatív terekhez vezet a nézőt. A szereplők hiánya lehetővé teszi, hogy maga a néző váljon a mű aktív szereplőjévé; a dinamikus befogadás során keletkező „belső történések” így egyfajta intellektuális és spirituális történetté állhatnak össze.

I. Múteremváros

Az első teremben vetített animáció keretét egy műterem-szcéna adja, ahová különféle nagyvárosi terek bejárása után mindig visszatérünk. A műteremlakás képzeletbeli szintézise az eddigi életem folyamán

Three-channel-film installation

The pieces of the three-channel-film installation, Experiencing Freedom together form one common line of thought, and their combined screening make up one single work. However, by separating the pieces into three different rooms, the installation ceases to be contiguous, which differentiates this present work from my 2015-installation, Ontogenezis – Participation in Being, when the pieces of a three-channel-film were directly reflecting on each other in the monumental space of the Kiscelli Museum. Now each animation plays an individual role. In order to emphasize this new feature, I gave each piece a distinct title, which may illuminate its particular place and role in the exhibition. The three animations, with no human characters in them, all guide the viewer from common spaces towards mental and imaginative ones by evoking motives from philosophy and different mythologies. The lack of human characters provide the viewer with an opportunity to become an active participant of the work; as a consequence, his or her newly acquired „inner events” can be transformed into a narrative, both intellectual and spiritual, during this active perception.

I. The Studio city

In the first room, a studio scene provides the frame for the narrative of the animation, a studio, where the camera returns over and over

használt alkotótereknek, lakásoknak. A városi szcénák modern és későmodern környezetének megalkotása során elsősorban Budapest épületeiből indultam ki, de általánosabb értelemben ideális és utópisztikus várostervek és teóriák megvalósulására reflektálok. A festményanimációs eszközökkel ábrázolt műterem és a városi szcénák mögött vagy fölött feltűnő rajzos vizualizációk a két másik teremben vetített animációkra utalnak.

II. Jelenlét-kert

A középső teremben látható animációban rajzos, grafikus eszközöket használtam, amivel azt szeretném erősíteni, hogy a filmben egymásból alakuló, egymásból születő mitikus-archetipikus terek egy imaginációs-meditációs folyamat leképezéseként jelenjenek meg. A két másik festményfilmtől eltérően itt tisztán olyan képeket igyekeztem megalkotni, amelyek által egyfajta időtlen, a jelenben is örök érvényű tapasztalatok ragadhatók meg.

III. Belső könyvtár

Egy óváros utcáin járva régi kertbe lépünk be. Amikor a kert ösvényeit felfelé vezető lépcsőkön bejárva rálátásunk nyílik a városra, a szemlélődés egyfajta belső látomáshoz vezet el. Egy ajtónyílásból kiszűrődő ragyogás húzza befelé a figyelmet, a feltároló terek sora egy ódon könyvtárba vezet. A kamera lassan nyit, egyre többet mutat meg egy hatalmas könyvespolcból, amelyen sorra felfénylik, felragyog egy-egy újabb könyv. Ahogy a kamera tovább nyit és távolodik, a többi könyv elsötétedik, így végül csak a világló könyvgerincek láthatók. Ezután felfelé irányuló, emelkedő mozgás részesévé válik a néző: hatalmas, kúthoz hasonló térben közeledik egy körszerű fényforrás felé, amely a római Pantheon kupoláját idéző világitó nyílás, oculus. A záró képsorokon a kupola kazettái láthatók tükröződésben.

Jelentéshordozó eszközök

Animációimban a film és a festészet eszközeinek szintézisére töreksem. A projekt kiindulópontja az a folyamat, amely során a látványvilág jelenségei festői és filozófiai tapasztalattá válnak. *A figyelem útjai* című könyv címadó tanulmányában foglaltam össze a projekt teoretikus alapjait. Most azzal a vizuális eszköztárral szeretnék foglalkozni, amellyel a festményfilmekben kísérletezem. A a képzőművészeti animáció számos új lehetőséget nyitott meg alkotói tevékenységemben. Már a hagyományos festői és grafikai művekben is a lét megértését segítő modell víziójának megalkotása volt a célom; ugyanakkor kulcsszerepet kapott, hogy ez a modellezési folyamat egyfajta szellemi és lelki gyakorlat lehetőségét kínálja, nekem, alkotónak ugyanúgy, mint a befogadónak. Így a műfajból eredő intermedialitás és interdiszciplinaritás segítségével a műveket létrehozó belső, gondolati aktivitást egyfajta szellemi történetté alakíthattam. Ez az eredmény – számomra is örömteli meglepetésként – a befogadást erősítő narratívaként

again after having wandered around in different urban spaces. The studio in the film is a synthesis of different workshops and flats that I have used during my life. When elaborating on the film’s late modern urban scenes, my initial point was Budapest with its buildings, but in a broader sense, I also reflected on ideal or utopian city plans and theories. The painted animations employed while portraying the studio, as well as the graphic visualisations that appear behind or above the the urban scenes, are allusions to the animations in the two other rooms.

II. The Garden of Presence

The animation in the second room lines up graphical methods, by which I wanted to achieve that the spaces of the film – mythical or archetypal ones, interlockingly generated from each other – should appear as manifestations of an imaginative or meditative process. As opposed to the remaining two painted animations, my intention here was to create images, that make such atemporal experiences palpable, which have always been meaningful, and so they are today as well.

III. The Inner Library

After walking in a street of an old town, we finally step into an antique garden. After climbing up some steps in that garden, we look back on the city, and this contemplation directs us towards an inner vision. Our attention is drawn by a dim light under the doorways, and the series of revealing spaces leads us to a library. The camera slowly opens up, shows more and more from the bookshelves, on which some books shine up one after another. As the camera further opens up and distances itself from its focus point, the remainig part of the books gets dark, as a result of which only a few shining spines can be seen in the end. The viewer then participates in an upward movement: he is approaching a circular source of light, something like a well; this is an oculus, a shining aperture similar to the cupola of the Pantheon in Rome. The closing sequence shows the cassettes of this cupola.

The Means of Conveying Meaning

With my animations, I aim to synthesize the means of filmmaking and painting. The focus point of the project is the process, during which the phenomena of the visible world become inner experiences, both pictorial and philosophical. I summarized its theoretical bases in my book, The Paths of Attention in the chapter bearing an identical title. What I intend to do now, is to outline the visual means employed by me while making experiments in my painted animations. Artistic animations have provided me with a number of new possibilities during my creative work. Even in my traditional paintings and graphic works, my aim was to create the vision of a model, which might help the viewers understand being; it was also a crucial factor, that by this process of modelling, I was given the opportunity to carry out intellectual and

Tükröződő boltozat, 2018

Háromcsatornás film-installáció

A Szabadságtapasztalat című háromcsatornás animációs film-installáció közös gondolati ívet alkot, így a három vetítés együttese egyetlen munkának tekinthető. Ugyanakkor a három terem tagoltsága nem engedi az egybefüggő installációt, mint az *Ontogenezis – Részesülés a létben* című, 2015-ös munkám esetében, amikor a Kiscelli Múzeum monumentális templomterében a három csatornáról vetített filmek az egyetlen térben közvetlenül reflektálhattak egymásra. Jelen esetben mindegyik animációnak önmagában is meg kell állnia. Ennek hangsúlyozása miatt a három munkának külön-külön is adtam címet, amelyek utalnak a kiállításban elfoglalt helyükre, szerepükre.

A három, szereplő nélküli animáció köznapi terek látványából kiindulva, filozófiai, mitológiai és művészeti motívumokat megnyitva mentális és imaginatív terekhez vezet a nézőt. A szereplők hiánya lehetővé teszi, hogy maga a néző váljon a mű aktív szereplőjévé; a dinamikus befogadás során keletkező „belső történések” így egyfajta intellektuális és spirituális történetté állhatnak össze.

I. Műteremváros

Az első teremben vetített animáció keretét egy műterem-szcéna adja, ahová különféle nagyvárosi terek bejárása után mindig visszatérünk. A műteremlakás képzeletbeli szintézise az eddigi életem folyamán használt alkotótereknek, lakásoknak. A városi szcénák modern és későmodern környezetének megalkotása során elsősorban Budapest épületeiből indultam ki, de általánosabb értelemben ideális és utópisztikus várostervek és teóriák megvalósulására reflektálok. A festményanimációs eszközökkel ábrázolt műterem és a városi szcénák mögött vagy fölött feltűnő rajzos vizualizációk a két másik teremben vetített animációkra utalnak.

Three-channel-film installation

The pieces of the three-channel-film installation, Experiencing Freedom together form one common line of thought, and their combined screening make up one single work. However, by separating the pieces into three different rooms, the installation ceases to be contiguous, which differentiates this present work from my 2015-installation, Ontogenezis – Participation in Being, when the pieces of a three-channel-film were directly reflecting on each other in the monumental space of the Kiscelli Museum. Now each animation plays an individual role. In order to emphasize this new feature, I gave each piece a distinct title, which may illuminate its particular place and role in the exhibition.

The three animations, with no human characters in them, all guide the viewer from common spaces towards mental and imaginative ones by evoking motives from philosophy and different mythologies. The lack of human characters provide the viewer with an opportunity to become an active participant of the work; as a consequence, his or her newly acquired „inner events” can be transformed into a narrative, both intellectual and spiritual, during this active perception.

I. The Studio city

In the first room, a studio scene provides the frame for the narrative of the animation, a studio, where the camera returns over and over again after having wandered around in different urban spaces. The studio in the film is a synthesis of different workshops and flats that I have used during my life. When elaborating on the film's late modern urban scenes, my initial point was Budapest with its buildings, but in a broader sense, I also reflected on ideal or utopian city plans and theories. The painted animations employed while portraying the studio, as well as the graphic visualisations that appear behind or above the the urban scenes, are

II. Jelenlét-kert

A középső teremben látható animációban rajzos, grafikus eszközöket használtam, amivel azt szeretném erősíteni, hogy a filmben egymásból alakuló, egymásból születő mitikus-archetipikus terek egy imaginációs-meditációs folyamat leképezéseként jelenjenek meg. A két másik festményfilmtől eltérően itt tisztán olyan képeket igyekeztem megalkotni, amelyek által egyfajta időtlen, a jelenben is örök érvényű tapasztalatok ragadhatók meg.

III. Belső könyvtár

Egy óváros utcáin járva régi kertbe lépünk be. Amikor a kert ösvényeit felfelé vezető lépcsőkön bejárva rálátásunk nyílik a városra, a szemlélődés egyfajta belső látomáshoz vezet el. Egy ajtónyílásból kiszűrődő ragyogás húzza befelé a figyelmet, a feltárolt terek sora egy ódon könyvtárba vezet. A kamera lassan nyit, egyre többet mutat meg egy hatalmas könyvespolcból, amelyen sorra felfénylik, felragyog egy-egy újabb könyv. Ahogy a kamera tovább nyit és távolodik, a többi könyv elsötétedik, így végül csak a világló könyvgerincek láthatók. Ezután felfelé irányuló, emelkedő mozgás részesévé válik a néző: hatalmas, kúthoz hasonló térben közeledik egy korszerű fényforrás felé, amely a római Pantheon kupoláját idéző világlító nyílás, oculus. A záró képsorokon a kupola kazettái láthatók tükröződésben.

Jelentéshordozó eszközök

Animációimban a film és a festészet eszközeinek szintézisére töreksem. A projekt kiindulópontja az a folyamat, amely során a látványvilág jelenségei festői és filozófiai tapasztalattá válnak. A *figyelem útjai* című könyv címadó tanulmányában foglaltam össze a projekt teoretikus alapjait. Most azzal a vizuális eszköztárral szeretnék foglalkozni, amellyel a festményfilmekben kísérletezem. A a képzőművészeti animáció számos új lehetőséget nyitott meg alkotói tevékenységemben.

allusions to the animations in the two other rooms.

II. The Garden of Presence

The animation in the second room lines up graphical methods, by which I wanted to achieve that the spaces of the film – mythical or archetypical ones, interlockingly generated from each other – should appear as manifestations of an imaginative or meditative process. As opposed to the remaining two painted animations, my intention here was to create images, that make such atemporal experiences palpable, which have always been meaningful, and so they are today as well.

III. The Inner Library

After walking in a street of an old town, we finally step into an antique garden. After climbing up some steps in that garden, we look back on the city, and this contemplation directs us towards an inner vision. Our attention is drawn by a dim light under the doorways, and the series of revealing spaces leads us to a library. The camera slowly opens up, shows more and more from the bookshelves, on which some books shine up one after another. As the camera further opens up and distances itself from its focus point, the remaining part of the books gets dark, as a result of which only a few shining spines can be seen in the end. The viewer then participates in an upward movement: he is approaching a circular source of light, something like a well; this is an oculus, a shining aperture similar to the cupola of the Pantheon in Rome. The closing sequence shows the cassettes of this cupola.

The Means of Conveying Meaning

With my animations, I aim to synthesize the means of filmmaking and painting. The focus point of the project is the process, during which the phenomena of the visible world become inner experiences, both

A figyelem útjai II., 2013

Feltétlenség, 2011

Végtelen könyvtár II., 2014

Végtelen könyvtár II., 2014
Végtelen könyvtár II., 2014

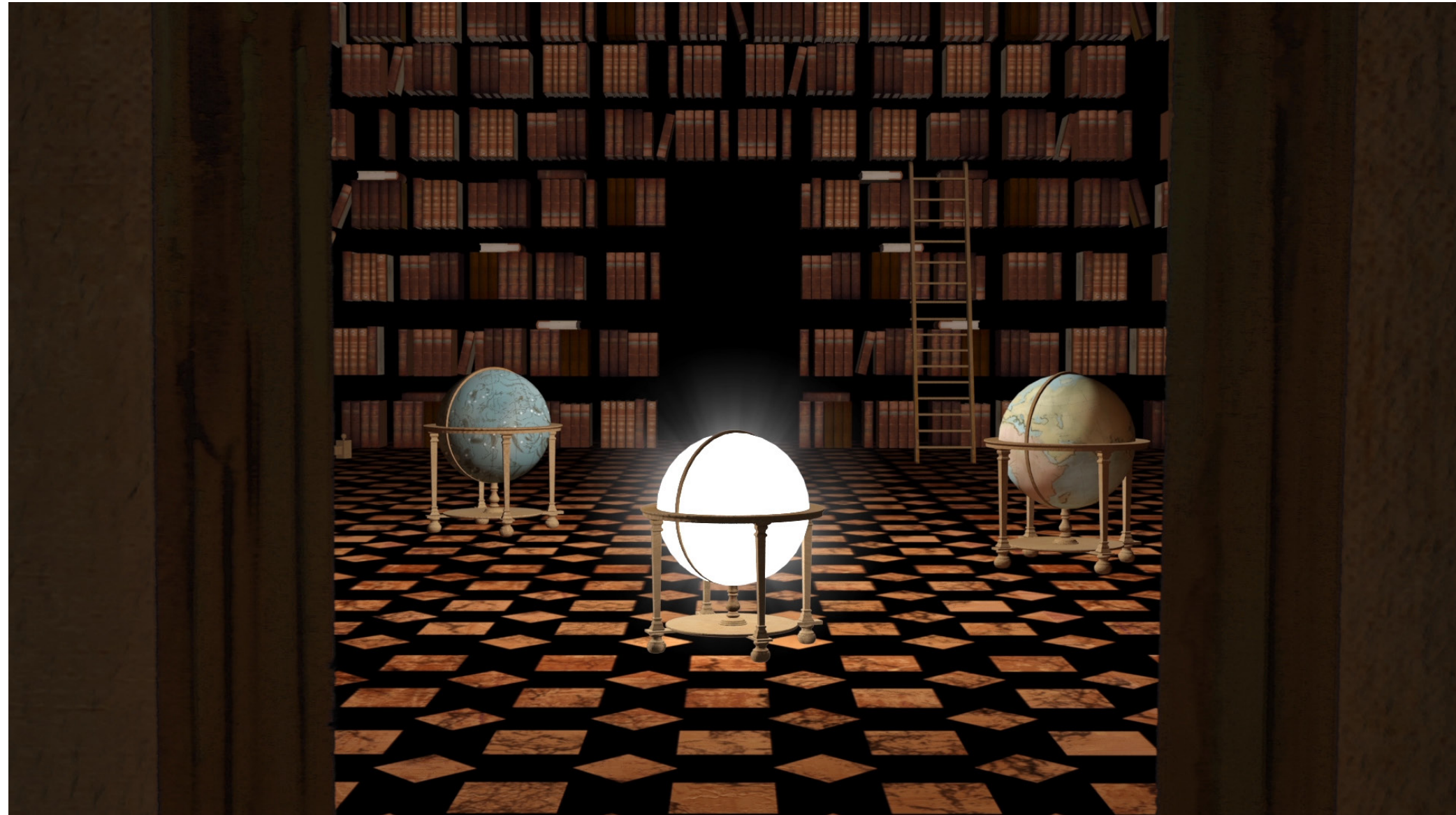

Végtelen könyvtár, 2014
Végtelen könyvtár, 2014

Végtelen könyvtár II., 2014

KONDOR Attila

festő

1974 Budapest

Diploma: 2000, Magyar Képzőművészeti Egyetem,

Képgrafika Tanszék

Mestere: Baranyay András

Válogatott önálló kiállítások

2004	A szemlélődés kertjei, Szinyei Szalon Budapest
2006	Első pillantás, Szinyei Szalon Budapest
2006	Parmenidész-töredékek, Huba Galéria / Budapest
2007	Tradíció adó-vevő, Inda Galéria, Budapest
2008	Hermetikus kertek, Olasz Intézet Budapest
2008	Kontempláció, Görög Templom Kiállítótér / Vác
2008	Orientáció Nos. 1-2, Molnár C. Pál Múzeum-kert és FKSE Stúdió Galéria Budapest
2009	Tudat és lét, Bartók 32 Galéria Budapest
2011	Elmélyedés, Ari Kupsus Galéria Budapest
2011	Ittlét, Újbuda Galéria / Budapest
2011	Orientációk, Pepper Art Projects Budapest
2012	Az emlékezés művészete / Budapest Galéria Lajos utcai Kiállítóháza Budapest
2014	A figyelem útjai I, Óbudai Társaskör Galéria / Budapest
2014	Rajzolt idő (Mátyási Péterrel), Molnár Ani Galéria / Budapest
2015	A fény módosulatai, Tornyai János Múzeum / Hódmezővásárhely
2015	A figyelem útjai II, K. Petrys Galéria, A38 Hajó, Budapest

2015	Ontogenezis – Részesülni a létben BTM Kiscelli Múzeum – Fővárosi Képtár / Budapest
2016	Magasból épülő város, B32 Galéria Budapest
2017	Áttekintés, Tornyai János Múzeum Hódmezővásárhely
2017	Napváros, Resident Art Galéria Budapest
2018	A figyelem útjai III / Pannonhalmi Apátság
2019	Rajzok, San Marco Galéria / Budapest
2019	Teremtő gyakorlat (Rajcsók Attila szobrásszal) / Kogart, Tihany

Válogatott csoportos kiállítások

2005	XI. Delhi Triennalé / New Delhi, India
2006	Időn túl – A festészet vállalt hagyománya / Szombathelyi Képtár
2007	A fény, Volksbank Galéria / Budapest
2007	A festmény ideje / Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
2008	Kogart Kortárs Gyűjtemény / Kogart Ház, Budapest
2008	Mecenatúra, Volksbank / Kogart Ház, Budapest
2008	Sulla strada / Accademia d’Ungheria, Róma
2008	Új reneszánsz / Kaposvári Képtár
2009	Genius Loci / Művésztelepi Galéria, Szentendre

2009	Várostájak / Molnár Ani Galéria, Budapest
2010	Viszonyok / Deák-Gyűjtemény, Székesfehérvár
2011	La Nuova Europa – Giovani Artisti Ungheresi, Potenza, Olaszország
2012	Élő magyar festészet / Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
2012	Férfiképmás, Pepper Art Project Budapest
2013	Budapesti merités / Új Budapest Galéria
2013	Magányos táj / Déry Múzeum, Debrecen
2014	Szabadkéz / MODEM, Debrecen
2017	Hommage à Ferenczy Károly 1917– 2017 / Régi Művésztelepi Galéria, Szentendre
2019	Paradise City – A város öt olvasata / Art Capital, Szentendre

Díjak

1998	Barcsay-díj
2000	Kondor Béla-díj
2007	Római Magyar Akadémia ösztöndíja
2013	Endre Béla-díj
2013	Újbuda Mecénás ösztöndíj
2016	Tornyai-plakett
2018	MMA-MMKI Művészeti Ösztöndíj

ATTILA KONDOR

painter

Born in 1974, lives and works in Budapest, Hungary

Graduated from: Hungarian Academy of Fine Arts in 2000

Professor: András Baranyay

Selected solo exhibitions

2004	The Gardens of Contemplation / Szinyei Salon, Budapest
2006	First Glance / Szinyei Salon, Budapest
2006	Parmenides Fragments / Huba Gallery, Budapest
2007	Tradition Transceiver / Inda Gallery, Budapest
2008	Contemplation / Greek Church Gallery, Vác
2008	Giardini Ermetici / Istituto Italiano, Budapest
2008	Orientations Nos. 1-2 / Molnár C. Pál Museum and Stúdió Gallery of Young Artists, Budapest
2009	Consciousness and Being / Bartók 32 Gallery, Budapest
2011	Meditation / Ari Kupsus Gallery, Budapest
2011	Presence / Újbuda Gallery, Budapest
2011	Orientations, Pepper Art Projects, Budapest
2012	The Art of Memory / Budapest Gallery, Lajos Street Exhibition House
2014	The Paths of Attention I / Óbudai Társaskör Gallery, Budapest
2014	Depicted Time (with Péter Mátyási) Molnár Ani Gallery, Budapest
2015	The Modifications of Light / Tornyai János Museum, Hódmezővásárhely
2015	The Paths of Attention II / K. Petrys Galéria, A38 Ship, Budapest

2015	Ontogenesis – The Experience of Being / BTM Kiscell Museum – Municipal Picture Gallery, Budapest
2016	City from Above / B32 Gallery, Budapest
2017	Overview / Tornyai János Museum, Hódmezővásárhely
2017	The City of the Sun / Resident Art Gallery, Budapest
2018	The paths of Attention III Pannonhalma Abbey
2019	Drawings / San Marco Gallery, Budapest
2019	Creative Practice (with sculptor Attila Rajcsók) / Kogart, Tihany

Selected collective exhibitions

2005	11th Delhi Triennial / New Delhi, India
2006	Beyond Time – Undertaken Tradition of the Painting / Picture Gallery, Szombathely
2007	Light / Volksbank Gallery, Budapest
2007	The Time of Painting / Hungarian National Gallery, Budapest
2008	Kogart Contemporary Collection Kogart House, Budapest
2008	Patronage / Volksbank, Kogart House, Budapest
2008	Sulla strada / Accademia d’Ungheria, Rome
2008	New Renaissance / Picture Gallery, Kaposvár

2009	City Landscapes / Molnár Ani Gallery, Budapest
2009	Genius Loci / Gallery of Artist Colony, Szentendre
2009	Cityscapes / Molnár Ani Gallery, Budapest
2010	Relationships / Deák Collection, Székesfehérvár
2011	La Nuova Europa – Giovani Artisti Ungheresi / Potenza, Italy
2012	Living Hungarian Painting / Hungarian National Gallery, Budapest
2012	Portrait of a Man / Pepper Art Project, Budapest
2013	Budapest Immersion / New Budapest Gallery
2013	Lonely Landscape / Déry Museum, Debrecen
2014	Free Hand / MODEM, Debrecen
2017	Hommage à Ferenczy Károly 1917–2017 / Gallery of Old Artists Colony, Szentendre
2019	Paradise City / Art Capital, Szentendre

Awards

1998	Barcsay Award
2000	Béla Kondor Award
2007	Scholarship of Accademia d’Ungheria, Rome, Italy
2013	Béla Endre Award
2013	Újbuda Patron Scholarship
2016	Tornyai Medal
2018	Art Scholarship of the Hungarian Academy of Art

KIÁLLÍTOTT MŰVEK / EXHIBITED WORKS

Festmények / Paintings:

A formák fénye I. / Light of Forms, 2009

olaj, vászon / oil on canvas, 180 x 140 cm

Közép – Transcendere / Center – Transcendere, 2010

olaj, vászon / oil on canvas, 60 x 60 cm

Korányi Tamás gyűjteménye / Tamás Korányi Collection

Barlanghasonlat / Allegory of the Cave, 2011

olaj, vászon / oil on canvas, 130 x 100 cm

Feltétlenség (A feltétlen) / Absolutism xxxxxxxx, 2011

olaj, vászon, oil on canvas, 60 x 60 cm

Tornyai János Múzeum / János Tornyai

Museum, Hódmezővásárhely

Figyelem / Attention, 2011

olaj, vászon / oil on canvas, 70 x 70 cm

magántulajdon / private property

Initatio, 2011

olaj, vászon / oil on canvas, 80 x 60 cm

magántulajdon / private property

Transcendere II., 2011

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 80 cm

magántulajdon / private property

A fény módosulatai I. / Modification of Light I., 2012

olaj, vászon / oil on canvas, 60 x 60 cm

A fény módosulatai II. / Modification of Light II., 2012

olaj, vászon / oil on canvas, 50 x 40 cm

Átmenet II. / Transition, 2012

olaj, vászon/ oil on canvas, 80 x 100 cm

Intuitio II., 2012

olaj, vászon / oil on canvas, 130 x 130 cm

Numen I., 2012

olaj, vászon / oil on canvas, 50 x 45 cm

A figyelem útjai I. / The Paths of Attention I., 2013

akril, vászon / acrylic on canvas , 100 x 120 cm

A figyelem útjai II. / The Paths of Attention II., 2013

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 120 cm

magántulajdon / private property

Átvezető / Transition, 2013

olaj, formázott fatábla / oil on shaped wood

panel, 140 x 140 cm

Feltétlenség I. / Absolute I., 2013

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 140 cm

Feltétlenség II. / Absolute II., 2013

olaj, formázott fatábla / oil on shaped wood

panel, 71 x 130 cm

Numen II., 2013

olaj, akril, vászon / oil, acrylic on canvas, 40 x

40 cm

Végtelen könyvtár / Infinity Library, 2014

olaj, vászon / oil on canvas, 98 x 137 cm

Végtelen könyvtár II. / Infinity Library II., 2014

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 100 cm

A figyelem útjai II. / Paths of the Attention II.,

2015

olaj, vászon / oil on canvas, 70 x 200 cm

Könyvtár / Library, 2015

olaj, vászon, oil on canvas, 108 x 98 cm

Korányi Tamás gyűjteménye / Tamás Korányi

Collection

Könyvtár I. / Library I., 2015

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 80 cm

Könyvtár II. / Library II., 2015

olaj, vászon / oil on canvas, 90 x 120 cm

Ontogenezis, 2015

olaj, vászon / oil on canvas, 180 x 140 cm

Ontogenezis, 2015-17

olaj, vászon / oil on canvas, 180 x 100 cm

Kert / Garden, 2016

akril, vászon / acrylic on canvas , 80 x 130 cm

Magasból épülő város II. / City from Above II., 2016

olaj, vászon / oil on canvas, 180 x 100 cm

Részesülés a létben I. / Participation in Being

I., 2016

olaj, vászon / oil on canvas, 140 x 120 cm

magántulajdon / private property

Részesülés a létben II. / Participation in Being

II., 2016

olaj, vászon / oil on canvas, 140 x 120 cm

Részesülés a létben III. / Participation in Being

III., 2016

olaj, vászon / oil on canvas, 140 x 120 cm

Tornyai János Múzeum / János Tornyai

Museum, Hódmezővásárhely

Transcendere, 2016

olaj, vászon / oil on canvas, 130 x 80 cm

Asklepion, 2017

olaj, vászon / oil on canvas, 70 x 200 cm

Magasból épülő város / City from Above, 2017

olaj, vászon / oil on canvas, 80 x 200 cm

Kert / Garden, 2018

akril, olaj, vászon / acrylic, oil on canvas, 40 x

100 cm

Tükröződő boltozat / Reflecting Vault, 2018

olaj, vászon / oil on canvas, 70 x 120 cm

Átjáró / Lane, 2019

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 120 cm

Emelkedés / Rising, 2019

olaj, vászon / oil on canvas, 100 x 80 cm

Fókusz / Focus, 2019

olaj, vászon / oil on canvas, 70 x 120 cm

Grafikák / Graphics:

xx

xx

xx

xx

xx

xx

Animációs filmek:

cím, évszám, készítők

xx

xx

xx

xx

xx

xx

xx

xx

xx

xx

A Belső könyvtár című animációs film

elkészülését

az NMHH (logót elkérni!) a Macskássy Gyula

animációs pályázata támogatta.

Belső könyvtár stáblista:

Rendezte: Kondor Attila

Producer: Ordódy Judit

Gyártásvezető: Takács Noémi

Vágó: Bacskai Brigitta

Forgatókönyv és layout: Kondor Attila

3D animáció: Pálos Róbert, Tóth Erika

2D animáció: Takács Noémi

Olaj-vászon festett textúrák: Kondor Attila

3D modellezés: Pálos Róbert, Tóth Erika, Bálint

Szilárd

Filmhang Tervezés: Tamás Zsolt

A filmzene Hortobágyi László és Faragó Béla

Has It Not Become Colder? című darabjának

felhasználásával készült

Külön köszönet: Gauder Áron, Bálint Szilárd,

Bóka Igor, Papp Eta

Krea-TV produkció

A Múteremváros és a Jelenlétkert című

filminstallációk esetében

az ösztöndíjam szerződése alapján be kell

kerülni hogy:

a Magyar Művészeti Akadémia Művészeti

Ösztöndíjprogramjának támogatásával jöttek

létre

Múteremváros és a Jelenlétkert stáb:

Rendezte, forgatókönyv és layout: Kondor

Attila

Animációs operatőr, számítógépes animáció:

Tóth Erika

Filmhang Tervezés: Tamás Zsolt

A Belső könyvtár című animációs film

elkészülését

az NMHH (logót elkérni!) a Macskássy Gyula

animációs pályázata támogatta.

Belső könyvtár stáblista:

Rendezte: Kondor Attila

Producer: Ordódy Judit

Gyártásvezető: Takács Noémi

Vágó: Bacskai Brigitta

Forgatókönyv és layout: Kondor Attila

3D animáció: Pálos Róbert, Tóth Erika

2D animáció: Takács Noémi

Olaj-vászon festett textúrák: Kondor Attila

3D modellezés: Pálos Róbert, Tóth Erika, Bálint

Szilárd

Filmhang Tervezés: Tamás Zsolt

A filmzene Hortobágyi László és Faragó Béla

Has It Not Become Colder? című darabjának

felhasználásával készült

Külön köszönet: Gauder Áron, Bálint Szilárd,

Bóka Igor, Papp Eta

Krea-TV produkció

A Múteremváros és a Jelenlétkert című

filminstallációk esetében

az ösztöndíjam szerződése alapján be kell

kerülni hogy:

a Magyar Művészeti Akadémia Művészeti

Ösztöndíjprogramjának támogatásával jöttek

létre

Múteremváros és a Jelenlétkert stáb:

Rendezte, forgatókönyv és layout: Kondor

Attila

Animációs operatőr, számítógépes animáció:

Tóth Erika

Filmhang Tervezés: Tamás Zsolt

KONDOR Attila

Szabadságtapasztalat

Experiencing Freedom

Műcsarnok | Kunsthalle Budapest
2019. szeptember 18. – november 17.
18 September 2019 – 17 November 2019

Kurátor | Curator
MAYER Marianna

Szöveg | Text

Szöveggondozás | Proofreading
GÖTZ Eszter, TOMKA Eszter

Fordítás | English translation
Daniel NASHAAT

Műtárgyfotó | Photo
SULYOK Miklós

Grafika | Graphic design
Plaveczi Sára

Szerkesztő | Editor

Kiadó | Published by
Műcsarnok Nonprofit Kft., 2019

Felelős kiadó | Publisher responsible
SZEGŐ György művészeti igazgató | artistic director

Nyomdai koordinátor | Print production coordination
SZERDAHELYI Júlia

Nyomda | Printing
Pátria Nyomda

A kiállítás a Magyar Művészeti Akadémia Művészeti Ösztöndíjprogramjának támogatásával jött létre.

© Műcsarnok Nonprofit Kft.,

ISBN978-615-5695-26-1

